

สำนึกขบถรสนิยมปลาแดกไม่เคยแลกกับกลิ่นข้าว

(เจ้า) บุตชี้ทูตเชิงชาตินิยม

written by ถนอม ชากัดดี | พฤศจิกายน 9, 2021

การใช้วาทะจาหยามตำคนอีสานในคลับเฮาส์ ไม่เพียงแต่เกิดการโต้กลับของผู้คนบนโลกโซเชี่ยลมีเดียเท่านั้น ในความจริงก็มีความแค้นเคืองอยู่ไม่น้อย “ถนอม ชากัดดี” คนลุ่มน้ำโขง ซี มูน ประกาศก้องว่า “การหยามหยันแบบนี้ปรับการขอโทษจากไอษฐ์ภัยใดๆ”

ถนอม ชากัดดี เรื่อง

การใช้วาทะจาหยามตำคนอีสานในคลับเฮาส์ ไม่เพียงแต่เกิดการโต้กลับของผู้คนบนโลกโซเชี่ยลมีเดียเท่านั้น ในความจริงก็มีความแค้นเคืองอยู่ไม่น้อย “ถนอม ชากัดดี” คนลุ่มน้ำโขง ซี มูน ประกาศก้องว่า “การหยามหยันแบบนี้ปรับการขอโทษจากไอษฐ์ภัยใดๆ”

อันเนื่องมาจากรายการ Clubhouse สดๆ ร้อนๆ เมื่อคืนวันที่ 4 พฤศจิกายน 2564 ที่มีการลากความเป็นคนลาวอีสานออกมากลางลานประทัดประหาร หยามเหยียดเสียดสี ประชดประชัน อย่างไม่บันยะบันยัง คลุ้มคลั่งสนุกปาก ส้ารอกส้ารากออกมาชนิดที่หมาไม่แตกจนกลายเป็น Clubhouse Toxic เพียงไม่กี่นาทีหลังจากนั้นและอีกทีก็

ก็ก้องไปทั่วแดนตะวันออกเฉียงเหนือของกรุงเทพ ซึ่งเป็นศูนย์กลางการกระจายพิษความคลั่งชาติ ระบาดยิ่งกว่าโรคห่าดำปอดมาจนวันนี้

การผลิตซ้ำจากท่าทางคำพูดการรังเกียจ ดูหมิ่น หยามเหยียด เสียดสี ประชดประชันคนลุ่มน้ำโขง-ชี-มุนั้นมิได้เพิ่งเกิดขึ้นจาก Clubhouse ปากปลาแดกเมื่อวานขึ้นนี้แต่อย่างใด แต่ว่าททกรรมการดูถูกชาติพันธุ์ในโลกรัฐชาติสมัยใหม่ในโขงเขตนี้มันมีมาตั้งแต่รัฐสมัยใหม่แห่งสยามนามประเทืองว่า เมืองทองออกล่าดินแดนอาณานิคมรุกรามไปฝั่งซ้ายแม่น้ำโขง อย่างน้อยก็ตั้งแต่ทศวรรษ 2430 เป็นต้นมา เชื่อว่า เรื่องราวทางประวัติศาสตร์เหล่านี้มีผู้บันทึกวิจัยไว้มากมาย

ทั้งในแบบอย่างจดหมายเหตุของชนชั้นน้ำสยาม นักประวัติศาสตร์ราชสำนัก รวมถึงบันทึกเรื่องราวการต่อสู้ของประชาชนในดินแดนฝั่งซ้ายและฝั่งขวาแม่น้ำโขงที่ต่อเนื่องยาวนานจนกลายมาเป็นการผลิตซ้ำทางวัฒนธรรมแห่งการดูถูกชาติพันธุ์ เหยียดหยามนามเชื้อแหล่งกำเนิด รวมไปถึง ข้าว ปลา อาหารที่หล่อเลี้ยงจิตวิญญาณของผู้คนที่กดทับไว้ด้วยคำตามโฆษณาชวนเชื่อที่ไม่ถูกไถ่ถอน

ในทางกลับกันมีแต่เสียงจากกลุ่มเจ้าพระยาอดอยากเข้าป่าเต็มอยู่ตลอดเวลาว่าเป็นพวกเขมรป่าดง, พวกลาวตั้งแหมบสิแตกข้าวเหนียวมีแต่ดงคนโซ-โง-จัน-เจ็บ พวกลูกชวานอกนาหาผิวฝรั่งดั่งโม บักลูกจีไอ พวกลูกจ้างมีแต่ขายแรงงาน รอแบมือขอความเจริญจากส่วนกลางด้วยวาตะ น้ำไหล ไฟสว่าง ทางสะดวก เป็นต้น

จะเห็นว่า การผลิตซ้ำคำกล่าวจากกลุ่มเจ้าพระยานั้นไม่มีร่องรอยหลงเหลือความเป็นมนุษย์ให้กับผู้คนในแถบถิ่นนี้เลย มีหน้าซ้ำคำความเหล่านี้ยังทำให้ผู้ที่เกิดภายในดินแดนประดิษฐ์ “อีสาน” ไปสู่ความเป็นคนอื่น เพราะระอายที่จะบอกว่า มาจากเฉียงเหนือ

หายนะที่เกิดจากการล่าอาณานิคมภายในของสยามนี้เองที่ทำให้อัตลักษณ์แห่งชาติพันธุ์ในพื้นที่ต่างๆ ของรัฐชาติสมัยใหม่แตกละเอียดย่อยยับไม่เหลือเอื้อโยของเผ่าพันธุ์ใดๆ เลย ซ้ำร้ายผู้คนของดินแดนก็กลับมาทำร้ายซ้ำเติมบาดแผลความบอบซ้ำให้หนักยิ่งขึ้นไปอีก วลี ”ลาวต๋มลาว” จึงได้ยินและถูกกระทำบ่อยๆ

ชาติพันธุ์เขมร ส่วย เยอ ลาว ภูไท ขมุ ฯลฯ แทบจะไม่มีใครกล้าปริปากเอ่ยถึงกำพืดเผ่าพันธุ์ของตัวเองและยิ่งไปกว่านั้นวิถีชีวิต ศิลปะ วัฒนธรรมของแต่ละเผ่าพันธุ์ ได้สูญหายกลายเป็นพันธุ์ไม่เหลือแม้แต่กลิ่นอายของดินแดน วาทกรรม “รวมเลือดเนื้อชาติเชื้อไทย” เปล่งประกายเหนือที่ราบสูงเฉียงเหนือ ภายใต้การควบคุมของรัฐบาลสมัยใหม่ที่มีกองทัพ กฎหมายและกลไกของรัฐนานาชนิดมากล่อมเกลาบังคับนับตั้งแต่การศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม อาหาร การกิน รวมถึงการสืบ

การมาสะกิดแผลบาดทะยักที่เรื้อรังมานานกว่าศตวรรษของรายการ Clubhouse เมื่อวานขึ้นนั้น นับว่า เป็นการสร้าง

สภาวะให้ผู้คนในดินแดนราบลุ่มแม่น้ำโขง-ชี-มูน เกิด Collective ideology ได้อย่างดีเยี่ยมและทำให้เกิดการปะทะต่อต้านในเรื่องของรสนิยมทางกำพืดและเกิดฉันทามติแห่งชาติพันธุ์อย่างอัตโนมัติ

นั่นทำให้อารมณ์ความรู้สึกถูกอั้งคั้งแค้นของผู้คนในอาณาเขตแห่งประดิษฐกรรมดินแดนอีสาน ณ วันนี้ได้แสดงออกต่อการที่ถูกทับถม กดทับได้อย่างมีบรรณรชชัดเจน

ประวัติศาสตร์ที่กระจัดกระจายที่ถูกเจ้าอาณานิคมน้อยๆ แห่งสยามได้ทุบทำลายไปเมื่อสมัยเป็นอาณาจักรเอกเทศลาวกาว ก่อนที่จะมาเป็นมณฑลอีสาน มณฑลอุดร และมณฑลนครราชสีมา จักได้ถูกหยิบขึ้นมาพูดถึง สืบค้น ทบทวน สำนวณอย่างเคร่งครัดและชัดเจนยิ่งขึ้น

เชื่อว่า ผู้คนในดินแดนประดิษฐกรรมคำว่า อีสานนั้นมีความโกรธแค้น สุน เเคียดชนิดที่สภคคำว่า “หมา_แม่มึง” ได้ทุกวินาทีที่ได้ยินคำพูดในรายการ Clubhouse เมื่อวานขึ้น แต่สำหรับผู้เห็นร่องรอยการขมขื่นประวัติศาสตร์ชาติปลาแดกแล้วเห็นว่า ช่างเป็นการเปิดประเด็นในเวลาที่เหมาะสมและเย้ายวนอย่างยิ่ง

แน่ละวิวาทะอาจเกิดขึ้นได้ในอารมณ์ความรู้สึกที่ถูกประนามหยามเหยียดเช่นนี้ แต่คนที่ประสาทแดกที่สุดเวลานี้ก็คือ บรรดาชนชั้นนำและผู้ปกครองทั้งหลายที่จู่ๆ ก็มีคนมาเปิดสะกิดบาดแผลบาดทะยักที่อุตส่าห์ทาพทับด้วยความดีงามจรรโลงใจมานับร้อยปี...

ไม่ได้จะช่วยให้บรรดานักพูดข่าวเจ้าบุตซ์ทุตเชิงชาตินิยมให้โชคดี แต่ขอบใจและไม่ต้องมาขอโทษขอโพยให้เสียกลิ่นข้าวบุต เพราะปรากฏการณ์ Clubhouse of the 4th November นั้นคือ ภาพลักษณ์ สำนึกของชนชั้นนำเมื่อร้อยปีมาแล้ว ก่อนที่จะกรีธาทัพข้ามดงพญาเย็น ข้ามลำน้ำมูน บุกลำน้ำชี ข้ามห้วยลำน้ำโขง และสร้างวาทกรรมจำหลักให้ผู้คนในดินแดนประดิษฐกรรมอีสานเป็นอาณาที่ถูกสาปเช่นนั้น

Clubhouse of the 4th November เป็นวาทกรรมกลืนข้าว (เจ้า) บุตซ์ทุตเชิงชาตินิยมที่ใช้ปากผายลมและเป็นยาขมของวามกรรม “รวมเลือดเนื้อชาติเชื้อไทย” ที่ทำให้ปลาแดกแตกส่งกลิ่นแซบนำเหนือดินแดนลุ่มน้ำโขง-ชี-มูน มั่นยืนในยามโรคห่าดำปอดซ้าซัดมาพร้อมกับวิถีน้ำท่วมนา ปลาล้นหนอง ฟ้าร้องไห้ในฤดูหนาว

หมายเหตุ: ความคิดเห็นหรือมุมมองต่างๆ ที่ปรากฏบนเว็บไซต์เดอะอีสานเรคคอร์ด เป็นข้อคิดเห็นของผู้เขียน ซึ่งไม่ได้เป็นมุมมองหรือความคิดเห็นของกองบรรณาธิการเดอะอีสานเรคคอร์ด

อ่านเรื่องราวที่เกี่ยวข้อง [อีสานนับแสนแสน ลีจะพ่ายผู้ใดหนอ?](#)